

KATOWNIK (1) *sb m*

A pl katowniki.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Wykonawca tortur i kary śmierci: Gdy to mowił/ kazał Sędzia przynagląc/ á mocno drzeć ciało z kości iego/ odmieniając Kátowniki ná przemiánę. SkarŻyw 41.

Cf **KAT**

AL